

Djurförbud bör beslutas i domstol – ingen annanstans

DJURSKYDD

Inledningsvis vill jag framhålla att vi naturligtvis alla vill ha en bra djurhållning. Men vi kan inte ha ett system där djurhållarna och tillsynsmyndigheterna inte är överens om vad som är bra. Än värre blir det när frågan uppkommer om djuren verkligen far så illa att de måste omhändertas av myndigheterna.

Vi kan inte ha ett system som innebär att djurägare ständigt känner sig förföljda och trakasserade av myndigheterna. Vi kan inte heller ha ett samhälle där djurtillsynsmännen blir hotade, känner sig otrygga och inte vågar

utföra sitt uppdrag.

Det är en psykisk belastning för båda parter som har utmynnats i såväl självmord som långvariga sjukskrivningar. Vi måste återställa förtroendet för djurtillsynen.

De flesta djurägare har ett brinnande intresse för sina djur. Att då drabbas av djurförbud och omhändertagande innebär för de flesta en mycket allvarlig kränkning, särskilt som den drabbade i allmänhetens ögon omedelbart stämpas som djurplågare.

Handlar det om produktionsdjur innebär förbudet också ett förbud mot att utöva sitt yrke och skaffa sin försörjning och höga ersättnings-

krav för omhändertagandet.

Det finns många exempel på felaktiga omhändertaganden. Nyligen inträffade ett sådant fall där en kunnig och engagerad hästkarl drabbades. Det är en gåta hur han har kunnat få djurförbud och att hans hästar har tagits ifrån honom, särskilt som han just byggt ett nytt stall.

I en vanlig domstol deltar utöver domaren nämndemän som lekmannarepresentanter. Press och allmänhet får följa rättegången och utgör en garanti för rättssäkerheten. Men utfärdande av djurförbud och beslut om omhändertagande av djur görs i en mycket slutna krets – helt utan in-

syn. Man får till exempel inte låta en fristående veterinär besiktiga de omhändertagna djuren.

Visserligen kan man överklaga beslutet till en vanlig domstol men eftersom sakens ägaren inte har rätt att göra en opartisk och fristående bedömning av djurens skick vid omhändertagandet går domstolen på de enda utlåtanden som finns och det är de utlåtanden som har utfärdats av länsstyrelsens inspektörer och veterinärer.

Omhändertagande av djur bör endast göras om djuren är utsatta för lidande. Brister i byggnadsbestånd och andra administrativa fel bör utmyn-

na i en sanktionsavgift och aldrig i djurförbud. Djurförbud skall utfärdas av domstol för att rättssäkerheten ska garanteras.

Djurskyddslagen är till för djurens bästa – inte för att tillsynsmyndigheten skall ha enkla utvägar för att ge tyngd åt sina förelägganden. Att av administrativa skäl bli bortförd från sin skötare, sin flock och sin invanda miljö och riskera avlivning torde väl vara det sista en frisk och välmående häst önskar sig. Eller hur är det?

Arne Gunnarsson

Styrelseledamot Landsbygdspartiet Oberoende, Strömsnäsbruk